

Zomer 2018, mijn eerste zwangerschap... Allemaal heel spannend. De consultaties bij de gynaecoloog lijken wel bandwerk en ik mis een persoonlijke aanpak. Dankzij een lieve vriendin kom ik bij Leentje en Rosanne terecht. Zij nemen echt de tijd om mij, mijn partner en de baby in mijn buik beter te leren kennen. Ik ben van nature nogal gesloten, dus het is even wennen aan de uitgebreide consultaties.

Stiekem wou ik al van in het begin thuis bevallen. Leentje en Rosanne wakkeren dat gevoel alleen maar aan door te benadrukken dat je als vrouw echt in je eigen lichaam kan en mag geloven. Ik vind het zelf heel fijn om veel informatie te hebben, daarom was de zwangerschapscursus een ideale aanvulling op de consultaties.

Veel vriendinnen vonden het raar dat ik dan maar 3 echo's had van 'de baby', maar ik moet eerlijk toegeven dat ik dat nooit heb gemist. Het hartje horen kloppen, dat was uiteindelijk het belangrijkste. En dan maakte mijn eigen groeiende moederhart elke keer weer een sprongetje.

Vrijdag 25 januari 2019. 4 dagen na de uitgerekende datum. Na de consultatie bij Rosanne gisteren, doen we ijverig onze oefeningen en drink ik de ene tas frambozenbladthee na de andere. Ik voel wel lichte krampen, dit kan ik wel aan 😊 iets voor 2u breekt mijn water. Geen stress, tijd voor een douche. En dan de weeën, die kan ik ook wel aan denk ik. Ik bel met Rosanne en we spreken af dat ik haar iets laat weten als de weeën elkaar een uur lang om de 4 minuten opvolgen. Een half uur later laat ik mijn vriend terugbellen, of de timer op mijn gsm werkt niet of er zitten maar twee minuten tussen elke wee. Vanaf dan is het allemaal een waas, ik merk dat het bad wordt opgezet en ik ben vooral blij dat ik niet alleen ben. Ergens tussendoor is ook Leentje aangekomen. Op het laatste moment moet ik nog in allerijl uit het bad, alsof dat zo eenvoudig is tussen de persweeën door, maar om 17u21 wordt Annabel geboren. Thuis in de living op de baarkruk. Ongeveer zoals ik het wou, want een bevalling kan uiteraard niet tot in de puntjes gepland worden.

Ik ben blij dat ik in de zetel kan gaan liggen, met ons meisje bij mij. 47,5 cm en 3,050 kg puur geluk. Leentje en Rosanne zorgen voor ons en doen nog wat administratie, mijn vriend ruimt alles op. Ook de dagen erna kijk ik elke keer weer uit naar hun bezoeken. Ik heb me voorgenomen om alle goedbedoelde raad van vriendinnen, familie en collega's

Wij zijn blij dat we deze keuze gemaakt hebben. Niet alleen om de intieme bevalling maar ook door de persoonlijke aanpak van Leentje en Rosanne. Zij laten ons over alles nadenken en maken met hun geboortepan veel bespreekbaar.

Nog een grappig moment achteraf was toen mijn vriend de geboorte van Annabel ging aangeven hier in het gemeentehuis. De reactie was "oei, thuis?!" En niemand wist hoe de registratie moest gebeuren. Zo vaak worden er duidelijk geen kindjes thuis geboren in Lint. Als iedereen zo reclame blijft maken voor deze fijne vroedvrouwen zou dat wel eens snel kunnen veranderen!